C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr.1r-146/25 Judecătoria Ungheni
1-24031043-03-1r-12022025 Judecător Petru Triboi

D E C I Z I E
În numele Legii

15 mai 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord
În componența sa:
Președintele ședinței: Ghenadie Liulca
Judecătorii: Aurelia Andronache, Ludmila Iarmaliuc

a judecat în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de avocatul Fetcu Andrian în interesele inculpatul Darii Larisa împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, pe cauza penală de învinuire a lui:

Darii Larisa *****, născută la *****, IDNP, *****, studii superioare, căsătorită, are trei copii minori la întreținere, angajată în câmpul muncii în calitate de director la grădinița *****, fără antecedente penale, domiciliată în *****, cetățeanca al Republicii Moldova,

- învinuit de comiterea infracțiuni prevăzute de art. 264[1] alin. (1) Cod penal,

Cauza a fost examinată în baza art. 364[1] Cod de procedură penală, judecata pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Termenul de judecare al cauzei:

Instanța de fond: *20.03.2024 – 04.06.2024.*

In instanța de recurs: *12.02.2025 – 15.05.2025*.

Procedura de comunicare a părților despre examinarea recursului executată.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul raportor, ținându-se cont de argumentele recursului, materialele cauzei pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

C O N S T A T Ă:

Prin sentința Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, Darii Larisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264[1] alin.(1) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa cu muncă neremunerată în folosul comunității în

mărime de 150 (o sută cincizeci) ore, cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

S-a aplicat în privința lui Darii Larisa măsura preventivă „obligarea de a nu părăsi țara” până la devenirea sentinței definitive.

Măsura preventivă ridicarea provizorie a permisului de conducere, aplicată prin încheierea Judecătoriei Ungheni din 23.02.2024, în privința inculpatului Darii Larisa s-a dispus menținerea până la devenirea sentinței definitive.

Termenul executării pedepsei complimentare, anularea dreptului de a conduce mijloace de transport aplicate în privința lui Darii Larisa s-a dispus calcularea din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe, cu includerea termenului executării măsurii preventive de ridicare provizorie a permisului de conducere a mijloacelor de transport începând cu data de 18.02.2024 până la data devenirii sentinței definitive.

Prin sentință a fost soluționată soarta permisului de conducere, a mijloacelor materiale de probă și a corpurilor delicte.

Pentru a pronunța sentința, prima instanță*, în fapt*, a constatat că, Darii Larisa la data de 18.02.2024, aproximativ la ora 02:00 , deținând permisul de conducere nr. *****, eliberat la 26.09.2023, pentru categoria „B” și „B1” în timp ce se deplasa la volanul mijlocului de transport „Hyundai”, cu n/î *****, pe strada Decebal din mun. Ungheni, a fost stopată de către angajații INSP a MAI, fiind suspectată de consum de alcool. Fiindu-i propus să treacă testarea alcooscopică cu aparatul „Drager”, Darii Larisa a acceptat și conform rezultatelor testului alcoolscopic cu aparatul „Drager”, s-a constatat că concentrația valorică de alcool în aerul expirat de Darii Larisa constituie 0,93 mg/1, care conform art. 134^{12} alin. (3) Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, instanța a reținut că, în drept, faptele inculpatei Darii Larisa întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 264^{1} alin. (1) Cod penal,_conform indicilor calificativi: *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță, inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^{1} Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Exercitarea căilor de atac:

Împotriva sentinței a declarat recurs declarat de către avocatul Fetcu Andrian în interesele inculpatul Darii Larisa, prin care solicită casarea parțială a sentinței Judecătoriei Ungheni din 04.06.2024, cu adoptarea unei noi hotărâri, prin care să

nu-i fie aplicată pedeapsa complementară obligatorie de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

În motivarea cerințelor recursului s-au invocat următoarele argumente:

Invocă faptul că, în sarcina lui Darii Larisa pe parcursul urmăririi penale, precum și pe parcursul cercetărilor judecătorești s-au constatat doar circumstanțe atenuante, și nici o circumstanță agravantă.

Astfel, aceasta pentru prima dată a fost atrasa la răspundere penală, anterior nefiind implicată în infracțiuni sau contravenții, și-a recunoscut pe deplin vina sa și și-a exprimat regretul față de fapta comisă, pozitiv se caracterizează la locul de trai și de muncă, a optat pentru examinarea cauzei penale în procedura restrânsă, prin ce a facilitat examinarea cauzei în termini rezonabili - situație care, consideră că, poate a fi calificată drept o circumstanță atenuantă.

Mai indică și la faptul că inculpata are succese remarcabile în muncă în care este dedicată și, mai mult, își folosește automobilul său în viața sa cotidiană nu doar în interes personal, dar și în interes profesional, deoarece statul nu-i poate oferi asemenea facilitate, despre care fapt instanței i s-au adus acte confirmative.

Conform art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul și motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul și după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum și de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de alta categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Poate fi considerate excepționale atât o circumstanță atenuantă, cât și un cumul de asemenea circumstanțe legate de situațiile menționate la alin.(l).

Argumentele părților:

Potrivit prevederilor art. 447 alin. (1), (2) Cod de procedură penală, recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. **(2)** Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

Respectând principiul contradictorialității, instanța de recurs a fixat data examinării recursului şi a dispus să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței, însă până la data examinării recursului, declarat de avocatul Fetcu Andrian în interesele inculpatei Darii Larisa, părțile nu au depus referință asupra recursului declarat.

Aprecierea instanței de recurs:

Verificând argumentele recursului în raport cu materialele cauzei şi prevederile legii, Colegiul a ajuns la concluzia, că recursul declarat de avocatul

Fetcu Andrian în interesele inculpatei Darii Larisa împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04.06.2024, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări, din următoarele considerente:

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10), (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. **(11)** Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art. 447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art. 364^1 alin. (3) Cod de procedură penală, pe baza probelor administrate la faza de urmărire penală, acceptate de către inculpat, prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu (f.d. 83).

Respectiv, chestionând-o pe Darii Larisa în ce privește faptele imputate prin rechizitoriu și cercetând baza probantă administrată pe caz, instanța în corespundere cu art. 364^1 alin. (4) Cod de procedură penală, prin încheierea protocolară din 15.04.2024 i-a admis cererea reieșind din faptul, că din probele administrate rezultă că fapta îi este dovedită, iar în cauză sunt suficiente date cu privire la personalitatea sa, ce ar permite stabilirea corectă a pedepsei penale, după care a recurs la interogarea inculpatului, potrivit regulilor de audiere a martorului (f.d.92). Drept urmare, cercetând baza probantă administrată pe caz și recunoscută de inculpată, cu includerea ei în conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată, instanța a concluzionat vinovăția ei în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal.

Astfel, în raport cu materialul probator administrat pe caz, inculpata Darii Larisa și-a recunoscut integral vinovăția în cadrul dezbaterilor judiciare în instanța de fond, depunând declarații benevole în ce privește circumstanțele comiterii infracțiunii, împrejurările faptei expuse de el coroborând întru tot cu ansamblul probelor administrate în prezenta cauză, cărora instanța de fond le-a dat o apreciere obiectivă conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală, din punct de

vedere al concludenții, utilității, pertinenței, veridicității și coroborării reciproce, motivare pe care instanța de recurs o acceptă.

Colegiul reține că recurentul nu a contestat faptul recunoașterii vinovăției inculpatei în comiterea infracțiunii imputate pe art. 264[1] alin. (1) Cod penal, obiectând doar în latura aplicării pedepsei complementare obligatorii față de Darii Larisa.

Or, probele verbale și cele scrise puse la baza sentinței de condamnare, determină temeinicia concluziei judiciare privind comiterea de către Darii Larisa a infracțiuni prevăzute la art. 264[1] alin. (1) Cod penal (în vigoare până la 07.09.2024), adică *conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat*.

Astfel, constatând cu certitudine vinovăția inculpatei în fapta incriminată, instanța de fond la aplicarea pedepsei penale, a dat deplină eficiență dispozițiilor art. art. 61 și 75 Cod penal, determinându-i o pedeapsă echitabilă atât faptei comise, cât și persoanei vinovate, urmărind scopul educării acesteia întru evitarea continuării activității criminale.

Argumentele expuse de instanța de fond și motivele din sentință, pentru a evita repetări inutile, instanța de recurs le însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în *Cauza Albert vs. România din 16.02.2010* statuează că, art. 6 par. 1 din Convenție, deși obligă instanța să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument *(Van de Hurk vs. Olanda, 19 aprilie 1994, pct. 61),* cu toate acestea procesul echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Respectiv, ținând cont de faptul, că probele verbale și material scrise, pe care instanța și-a bazat concluziile de vinovăție a inculpatei, detaliat sunt redate în conținutul sentinței de condamnare, se constată inutilitatea expunerii lor repetate, cu atât mai mult că în această parte corectitudinea sentinței nici nu a fost atacată.

La stabilirea categoriei și mărimii pedepsei, instanța de fond, corect a aplicat prevederile legale în vigoare la momentul comiterii infracțiunii, în accepțiunea prevederilor art. 10 alin. (1) Cod penal, or, modificările operate prin Legea pentru modificarea unor acte normative (modificarea Codului penal şi a Codului contravențional), nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare la 07.09.2024, au înăsprit pedeapsa prevăzută la art. 264[1] alin. (1) Cod penal.

Ca urmare, instanța de fond i-a aplicat inculpatei Darii Larisa pedeapsa minimă cu munca neremunerată în folosul comunității prevăzute de legislația penală până la modificările operate prin Legea nr. 136 din 06.06.2024, în vigoare la 07.09.2024.

Cu privire la argumentul invocat de recurent, referitor la solicitarea ne aplicării, prin prisma art. 79 Cod penal, a pedepsei complimentare obligatorii – anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport, Colegiul reține lipsa a careva circumstanțe excepționale, ce ar permite punerea în aplicare a respectivei norme.

În conformitate cu art. 79 alin. (1) Cod penal, ținând cont de circumstanțele excepționale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de alte circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei și a consecințelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracțiuni săvârșite în grup la descoperirea acesteia, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracțiunea respectivă, sau una mai blândă, de altă categorie, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârșit infracțiunea se consideră circumstanță excepțională. Săvârșirea infracțiunii de către persoanele care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanța de judecată drept circumstanță excepțională.

Colegiul ține să menționeze că, deși componența art. 264^1 alin. (1) Cod penal (în vigoare până la modificările din 07.09.2024) este inclusă în categoria infracțiunilor ușoare, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol.

Colegiul reține, că sancțiunea sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport, prevăzută la art. 264^1 alin. (1) Cod penal este una obligatorie, care poate fi neaplicată în cazul prezenței circumstanțelor excepționale ce vizează scopul şi motivele faptei, rolul inculpatului în săvârșirea infracțiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracțiunii, de circumstanțe care micșorează esențial gravitatea faptei şi a consecințelor ei.

În acest context, Colegiul penal reține caracterul motivat și argumentat oferit de către instanța de fond, ce este bazat pe aspectele de drept și împrejurările faptice a cauzei, urmare a cărora, nu s-au stabilit circumstanțe excepționale, ce ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, or, recunoașterea vinovăției, căința sinceră și acceptarea procedurii restrânse de examinare a cauzei, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate în considerație din perspectiva unor circumstanțe atenuante care au favorizat aplicarea pedepsei prevăzută de art. 264^1 alin. (1) Cod penal (până la modificările din 07.09.2024) cu muncă neremunerată în folosul comunității.

Totodată, nu constituie circumstanțe excepționale cele invocate de recurent, și anume că inculpata Darii Larisa se caracterizează pozitiv, a conștientizat gravitatea faptei comise, căința sinceră, or, aceste circumstanțe au fost deja luate în considerație de către instanța de fond la stabilirea pedepsei, prin aplicarea prevederilor art. 80^1 Cod penal, fiind imposibilă utilizarea lor repetată pentru neaplicarea pedepsei complementare, pentru a nu le acorda dublă valență.

Astfel, pe cauză lipsesc circumstanțe excepționale ce ar permite aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, or, nu constituie circumstanțe excepționale cele invocate de recurent.

Subsecvent, cele trasate în cererea de recurs referitor la aplicarea în speță a prevederilor art. 79 Cod penal, în opinia instanței de recurs nu sunt predominante actului de justiție, sancțiunea dată fiind una obligatorie și nu una facultativă, fapt pentru ce Colegul penal susține că, prin prisma principiului *dura lex, sed lex* ultima urmează a suporta aceste consecințe de rigoare. Or, pedeapsa complimentară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloacele de transport vine *per se* să îndeplinească rolul de completare a represiunii și de stopare a practicii vicioase în rândul persoanelor care încearcă să comită infracțiunii din domeniul transportului.

Ca urmare, instanța de fond corect a concluzionat că, că în condițiile speței scopurile legii și pedepsei penale nu vor putea fi atinse în cazul în care inculpatei Darii Larisa îi va fi păstrat dreptul de a conduce mijloace de transport, în atare împrejurări prevederile art. 79 alin. (1) Cod penal ce vizează posibilitatea nestabilirii pedepsei complementare, nu pot fi aplicate.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal consideră, că în cadrul examinării recursului careva temeiuri de modificare ori casare a sentinței nu au fost stabilite, cererea de recurs declarată de către avocatul Fetcu Andrian în interesele inculpatei Darii Larisa, urmând a fi respinsă ca nefondată, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

În corespundere cu art. 449 alin. (1) pct. 1) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,-

D E C I D E

Recursul avocatului Fetcu Andrian în interesele inculpatei Darii Larisa declarat împotriva sentinței Judecătoriei Ungheni din 04 iunie 2024, prin care Darii Larisa a fost recunoscută vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264^1 alin. (1) Cod penal (în vigoare până la 07.09.2024), fiindu-i stabilită pedeapsa cu munca neremunerată în folosul comunității pe un termen de 150 ore, cu anulare dreptului de a conduce mijloacele de transport, se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător: **Ghenadie Liulca**

Judecător: **Aurelia Andronache**

Judecător: **Ludmila Iarmaliuc**